

آمیولانس

همه‌چیز خوارها

پوریا عالمی

● **گوشته‌خوارها:** آدم‌های طبیعی که غذا می‌خورند. **گیاه‌خوارها:** آدم‌هایی که غذای طبیعی می‌خورند. **علف‌خواران:** که گونه‌ای از چهارپایان هستند. **مگس خواران:** که مرغی است و دمش گرم که تکلیفش روشن است. **ریاخوارها:** آدم‌های حقیقی که حق آدم‌های حقیقی را می‌خورند.

سودن‌بانی‌خوارها: آدم‌های حقوقی که از راه حقوقی حق آدم‌های حقیقی را می‌خورند.

رانت‌خوارها: آدم‌های غیرطبیعی که از راه غیرطبیعی حق آدم‌های طبیعی را می‌خورند.

بودجه‌خوارها: آدم‌های حقوقی که خود را موظف می‌دانند بودجه مملکت را بخورند چون معتقد هستند اگر آنها نخوردند یکی دیگر می‌خورد.

انحرافی‌خوارها: آدم‌هایی که کج‌کج راه می‌روند، کج‌کج می‌برند، کج‌کج می‌دورزند، کج‌کج می‌خورند و در آخر به آدم‌های دیگر دهن‌کجی می‌کنند.

مرده‌خوارها: آدم‌هایی که مرده‌خوری می‌کنند و یکی دیگر کار می‌کند و آنها می‌خورند. **خون‌خوارها:** آدمخوارهایی که الکی می‌گویند نسلشان منقرض شده و توی داستان‌ها هستند. **آدم‌خوارها:** داعشی و باقی گروه‌های تروریستی که نسلشان منقرض نشده و داستان شده‌اند. **زمین‌خوارها:** آدم‌های پرارشتها که اول حق آدم‌ها را می‌خورند بعد چون نمی‌توانند آدم‌ها را بخورند زمین زیر پای آدم‌ها را می‌خورند.

تراکم‌خوارها: زمین‌خوارهایی که بعد از زمین آسمان را هم می‌خورند.

همه‌چیزخوارها: استاد همه خوانندگان بالا، که همه

چیزهایی را که دیگران می‌خورند و اگر لازم باشد

خودشان را هم می‌خورند.

هواخوارها: آدم‌هایی که چون همه‌چیز را همه‌چیزخوارها خورده‌اند آنها فقط برایشان هوا مانده که بخورند.

خودخوارها: آدم‌هایی که خورن دنیا را توسط دیگران می‌بینند و کاری از دستشان برنمی‌آید و مجبورند خودخوری کنند.

درام تلفنی

بیگانه

سوسن مقصودلو

- خاتم رودباری: هستی بیام پیشت؟ اخوان هستم. - کدوم اخوان؟ - اخوان: همکار تون. - به نشونی بده. - صبح با هم سلام علیک کردیم، فراموشی گرفتین؟ چیزی شده. صداتون خودش بود. گفت یکی از همکار تصادف - شما خبرو نشنیدین؟ - کدوم خبر؟ - نیم‌ساعت پیش یه‌فتر به من زنگ زد گفت خاتم رودباری من موسوی هستم. - آقای موسوی رئیس اداره؟ - بله. صدا صدای خودش بود. گفت یکی از همکار تصادف کرده پنج‌میلیون باید به حساب بیمارستان بریزیم. - کدوم همکار؟ - نگفت. - خب. - پرسید شما کارت عابر بانکتو آوردی؟ - گفتمی بله؟

- آره. گفت برو طبقه پایین دم عابر بانک من شماره میدم. کارت به کارت کن بعد بیا پولو از من بگیر. - آقای موسوی چرا به پشتیبانی زنگ نزد به شما زنگ زد؟ - دستپاچه شدم یادم رفت سوال کنم. گفت رسیدی دم عابر بانک بهت زنگ می‌زنم شماره کارت میدم. - شماره موبایل دادی؟

- بله. بعد هم بدویدو داشتیم می‌فتم؛ خدا پدر خاتم گلشن همکارم را بیمارزه به دادم رسید. وقتی فهمید گفت بنده خدا آقای موسوی دپورزه که رفته مشهد.

- آره منم شنیدم. - هیچی دیگه طرف هالوتر از من توی اداره پیدا نکرده بود. - دور از جونت. - اصلا من ساده را چه به تهران زندگی کردن. - باید خواس‌تو جمع کنی. روزنامه‌ها پر از این حواده. - یا این جریان فکر کردم بهتر برگردم رودبار. - دیگه چی؟ خیلی موندنه بازنشست بشی. کسی رو داری؟ - وقتی اونجا زلزله اومد. همه کس و کارمو از دست دادم. هر جا می‌فتم فکر می‌کردم الان یکی از امواتم از پشت درخت زیتون دارم بهم اشاره می‌کنه. - خدا رحمتشون کنه. - خدا رفگان شما را هم بیمارزه. داشتیم دیپونه می‌شدم. گفتم برم جایی که آبادانی باشه. یاد و خاطره‌ای نباشه. اینم که اینطوری شد. - شما نباید اینقدر رونجیه‌تونو بیازین. - دیگه چون ندارم، می‌خوام پناه ببرم به همون زیتون‌زار. - خاتم رودباری..... - آگاه ندیدمتون خداحافظ. راستی چه کارم داشتی؟ - پول لازم داشتم؛ می‌خواستم برام کارت‌به‌کارت کنی. - ...

شترق روزنامه

دوشنبه ۳۰ تیر ۱۳۹۳ • ۲۳ رمضان ۱۴۳۵ • ۲۱ جولای ۲۰۱۴ • سال یازدهم • شماره ۲۰۶۹ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۱۱ • اذان مغرب ۲۰:۳۸ • اذان صبح فردا ۴:۲۴ • طلوع آفتاب ۶:۰۴

روزنامه‌فردا

fardashargh@gmail.com

کار تون خواب

سازسان خادم

سرزمین هیچ کس

دنیا، صیغه یا مدرسه؟

میترا امام*

فراموش می‌کرد. غفلت همان و کتک‌خوردن همان. انگار در خیابان هم گوشه امنی برای او پیدا نمی‌شد. آنقدر کتک خورده بود که دیگر درد را احساس نمی‌کرد با درد خاطره داشت. اصلا از جنس درد بود... کوچک که بود هر وقت مادرش از «حسین» کتک می‌خورد او را کتک می‌زد، آگه هنگام شستن ظروف، ظرفی می‌شکست کتک می‌خورد، آگه غذای اضافه می‌خواست تا سیر شود کتک می‌خورد. آنقدر کتک خورده بود که دستش شکسته بود. انگار با دست شکسته مصمم‌تر برای فروش فال آمده بود. حالا نزدیک هفت‌سالشه، هر وقت حرف از مدرسه‌رفتن او می‌شه کلمه صیغه به میان میاد «دنیا» نمی‌داند صیغه یعنی چی، مدرسه کجاست، فقط حس می‌کنه اینها با هم ارتباط دارن.

مناسفانه کسی نمی‌تواند برای «دنیا» کاری بکند. چون از نظر قانون او سرپرست دارد.

***نماینده سازمان‌های مردم‌نهاد**

در شورای حمایت‌های اجتماعی کودکان کار

خبر فردا

اعتراض انجمن نویسندگان کودک و نوجوان به کشتار کودکان غزه

انجمن نویسندگان کودک و نوجوان در نامه‌ای به «اسان کی-مون، دبیر کل سازمان ملل متحد» درباره کودکان غزه و کشته‌شدن آنها نامه نوشت. در این نامه که متن انگلیسی آن نیز ارسال شده، چنین آمده است: «صدای صلح‌طلبی و نگران ما را از انجمن نویسندگان کودک و نوجوان ایران به‌عنوان نهادهی مستقل و مردمی ایران هستند، نقض امنیت و حقوق بنیادین امنیت و هر زمان دیگری در غرش خمپاره‌ها، گلوله‌ها و بمباران‌ها گم شده است. کودکان قربانیان خاموش منازعات سیاسی، نظامی و مذهبی بزرگ‌سالان در میدان‌های نبرد هستند. اگرچه جامعه ملل در الحاقیه پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک بر منع به‌کارگیری کودکان در منازعات مسلحانه تاکید داشته است اما این‌روزها شاهد به خاک و خون کشیدن کودکان خردسال و بی‌گناه زیر بمباران وحشیانه در غزه هستیم. نویسندگان کودک و نوجوان در برابر فجایع غیرانسانی اخیر سکوت و بی‌تفاوتی را جایز ندانسته و از همه انسان‌دوستان و مدافعان حقوق‌بشر می‌خواهد که برای جلوگیری از این فجایع اقدامی

انجمن نویسندگان کودک و نوجوان

«اعتماد» مهم‌ترین سرمایه یک فرد یا نهاد است. به سختی و مرارت در بلندمدت کسب می‌شود ولی در موقعیت‌های حساس ممکن است به‌سادگی آسیب جدی ببیند. درست مثل آبروی انسان است که طی سالیان طولانی و با رعایت ملاحظات بسیار کسب می‌شود ولی گفتار و رفتار نامناسب در زمانی کوتاه می‌تواند آن را به سختی مخدوش سازد. در هفته گذشته جنجال مربوط به «الف هریس» در میان تیرتیرهای اصلی همه رسانه‌های غربی بوده است. هریس ۸۵ ساله طی دهه‌ها از مهم‌ترین هنرمندان و برنام‌سازان تلویزیونی در بریتانیا و پاره‌ای از بزرگ‌ترین رسانه‌های انگلیسی‌زبان بوده و نشان‌ها و جوایز زیادی بر همین مبنا دریافت کرده است. او همچنین سرمدار بسیاری از حرکت‌های مدنی از جمله عدم آزار جنسی

کریم ارغنده‌پور

پشت جلد

ریسمان سیاه و سفید

آن افزون و امکان تخطی از هنجارها کاهش یافته باشد. آسیمی که امثال هریس به اعتماد اجتماعی وارد می‌کنند آشکارا بیش از یک مساله شخصی است. آنها بذر شکاکیت و بی‌اعتمادی را در جامعه‌ای وسیع و برای مدتی طولانی می‌کارند که امکان زندگی مطلوب و تسهیل‌شده را در جامعه کم می‌کند. با امثال هریس، جامعه گزیده‌شده از ریسمان سیاه و سفید هم می‌ترسد و ناچار باید محتاط‌تر عمل کند. همین افزایش احتیاط، ابتکار و آزادی عمل را از افراد جامعه سلب و فرسایش را جایگزین آن می‌کند. کسی نمی‌تواند از پیامدهای قه‌ری جنجال مربوط به رسوایی هریس بکاهد اما اهمیت پرسش اصلی همچنان پابرجاست؛ اینکه، چگونه می‌توان با وجود چنین اخباری از سقوط یکباره درجه اعتماد و پیامدهای اجتناب‌ناپذیر آن کاست؟ فرض نکنیم که امثال هریس یک مساله خارجی است و ما مصون از آن هستیم. وقتی از اعتماد سخن می‌گوییم هر آنچه مخدوش کننده آن باشد می‌تواند به‌گونه‌ای دیگر در هر جامعه‌ای رخ دهد.

پرسه

به والیبالیست‌ها با عشق و انتظار

و کلافه از این سوختگیری اجباری وسط کار روزانه‌اش است توضیح می‌دهد: «سر بازی ایران- برزیل، کلی حرص خوردیم، دلمون می‌خواست بریم ورزشگاه اما نشد. فکر می‌کنم ممکن شلوغش نکردن که والیبالیست‌ها استرس پیدا نکنن، پس ما هم از شادی بدمون نمی‌آد، آگه بزران...». پایان‌بندی حرف همه‌شان هم سانسورهای شدید پخش زنده والیبال در تلوزیون است که مناقشان را تلخ کرده. یکی می‌گوید اینطور پخش کردن والیبال توهین به مخاطب است، یکی می‌گوید مگر در ورزشگاه‌های خارج چه خبر است که یک سرویس را ۲۰ بار نشان می‌دهند؟ آن آقای که کارمند است و دارد پول بنزینش را حساب می‌کند، می‌گوید: «لایذ یک چیزی می‌دانند که سانسور می‌کنند، اما پدram تذکر می‌دهد: «خیلی بازی‌ها را تلوزیون سانسور می‌کند اما والیبال واقعا سانسور اقتصادی داشت، یک جایی حتی گوینده هم نمی‌دانست که الان چی به چی است...» و همه به هم پوز خند می‌زنند، انگار که می‌دانند دارند از چه چیزی حرف می‌زنند و باید چطور حرف بزنند که در همین گزارش هم سانسور اتفاق نیفتد. اما در لحظه خداحافظی یکی از کارگران پیر بمب بنزین، با صدای بلند می‌گوید: «ولی سوم که می‌شیم» و بعضی‌ها می‌گویند «ایشالله» ماشین پراید «مهدی، ر» از بمب بنزین بیرون می‌رود و پرچمش در هوای داغ آخرین روزهای تیرماه تکان می‌خورد.

گزارش فردا

غزه هنوز تنها نیست

دیوار حایل به دور مناطق فلسطینی‌نشین را آغاز کرد در یک مصاحبه مطبوعاتی به سیاست‌های دولت اسرائیل تاخت و گفت: «این حرکت‌ها برای ما که حافظه تاریخی داریم یادآور اصطلاح «گتو» است.» گتوها محله‌هایی بودند که در روزگار آلمان نازی یهودیان اروپایی ملزم به زندگی در آنها با کمترین امکانات و بدون اجازه رفت‌وآمد آزادانه بودند.

راجر واترز

راجر واترز را باید مشهورترین و یکی از تأثیرگذارترین حامیان فلسطینی‌ها به‌شمار آورد. عضو سرشناس گروه پینک‌فلوید یکی از اولین اعضای کمیپن تحریم اسرائیل به‌نفع مردم فلسطین بود. او در فوریه ۲۰۱۴ زمانی که اسکارلت جوهانسن، بازیگر سینما در یک آگهی تلویزیونی به تبلیغ محصولات کارخانه‌ای اسرائیلی که در زمین‌های غصب‌شده از مردم فلسطین ساخته شده، پرداخت، به‌شدت از او انتقاد کرد و نوشت: «کاش می‌دانستید چه می‌کنید، شما بازیگر فریبنده‌ای هستید، اما ای کاش می‌دانستید حضورتان در آگهی یک شرکت اسرائیلی هیچ کمکی به صلح نخواهد کرد و این غیرقابل انکار است.» راجر واترز تایید می‌کند که چندبار شخصاً با اسکارلت جوهانسن تماس گرفته تا او را از ایفای نقش در فیلم تبلیغاتی شرکت اسرائیلی بازدارد اما خاتم جوهانسون درخواست او را رد کرده. راجر واترز گفته است تا وقتی که شرایط زندگی برای اعراب فلسطینی تا این اندازه دشوار است هرگز حاضر نخواهد شد در مناطق اسرائیلی‌نشین کنسرتی برگزار کند. او گفته است سیاست‌های اسرائیل برای مردم آزاداندیش دنیا یادآور آنچه نازی‌ها با یهودیان کردند است. شباهت‌ها با آنچه در دهه ۱۹۳۰ در آلمان اتفاق افتاد، بسیار آشکار است. واترز بار دیگر گفته که این اوست که از دیگر هنرمندان بخواهد اسرائیل را بایکوت کنند. او از مردم جهان بخواسته است به بنیاد بی‌دای‌اس پیوندند.

بی‌دای‌اس یک سازمان ثبت‌شده در بریتانیاست که جامعه جهانی را به تحریم اسرائیل فرامی‌خواند. این سازمان در کنار فعالیت فلسطینی‌های ساکن بریتانیا و اروپا از حمایت بسیاری از فعالان بین‌المللی نیز برخوردار است.

حرفیه، شما که از ما جیون‌تری نباید اینطوری فکر کنی، این یعنی ما هیچیم. بچه‌ها که شبانه‌روز زحمت کشیدن تا تیم والیبال به اینجا برسه هیچه. این نگاه تو سن شاید طبیعی باشه اما تو سن شما نشونه یأس و سرخوردگیه که حتی پیروزی رو هم باور نداره.»

در میان این بحث بالاگرفته، حرف از روحانی می‌شود، دولت جدید و یادآوری پیروزی ایران برای ورود به جام جهانی و خوشحالی مردم، «صادق حمزه‌ای» که مسافرخش همین خط خیابان میزرای شیرازی است، آن روز را به امروز متصل می‌کند: «تا قبل از روحانی مردم از ورزشکارا و ورزشکارا از مردم ناامید بسودن، اما وقتی که کل ایران برای تیم فوتبال ریخت بیرون و مشکلی پیش نیومد و دولت گذاشت مردم شادی کنن، برنده‌شدن برای همه اهمیت پیدا کرد، حالا که بهونه این شادی، فوتبال نیود، چه عیبی داره که والیبال باشه؟ مگر هلند از چهارم‌شدن و برزیل از سوم‌شدن ناراحت شدن که ما واسه والیبالمون شادی نکنیم؟ دوست داشتیم ایرانیکا رو ببریم چون واقعا حال می‌داد، بعد از استیلی هیچ ورزشکاری آمریکایی‌ها را گوشمالی نداده بود، اما نشد دیگه. حالا نباید توقعمون رو بالا ببریم، من کل والیبال رو از رادیو شنیدم، الان سه ساله که این بچه‌ها دارن واسه این روزا آماده می‌شن تا مردم رو شاد کنن، چرا شاد نباشیم؟»

دیلش را خانمی که در تاکسی حمزه‌ای نشسته

امیلی امرایی

مناقشه میان اسرائیل و فلسطین حرف تازه‌ای نیست، هربار طرف اسرائیلی پرروتر ظاهر می‌شود و با گنبد آهنینی که برای شهروندانش ساخته با خیالی آسوده‌تر جدیدترین تجهیزات نظامی‌اش را برای کشتار غیرنظامیان فلسطینی به کار می‌برد. در این میان همیشه هستند غیرسیاستمدارانی که حاضرند کمی در ضداسرائیلی‌شان بشماران می‌شوند و می‌ترسند، ریحانا در جریان حمله اخیر اسرائیل به غزه در حساب شخصی توئیترش از هشتک فلسطین آزاد است، استفاده کرد، اما خیالی زود این پیام را حذف کرد و به‌جای آن نوشت برای صلح دعا می‌کند. هرچند چهره‌های سرشناسی همچون سوزان سونگاک، هارولد پینتر، ژوزه ساراماگو و محمود درویش که حامیان شجاع مردم فلسطین بودند در گذشته‌اند، اما هنوز جنبش حمایت هنرمندان و روشنفکران از فلسطین ادامه دارد. چهره‌های مشهور بسیاری هم نسبت به خبرها و عکس‌ها و فیلم‌هایی که منتشر شده، واکنش نشان داده‌اند، از مگرایان، داستین هافمن، سوزان ساراندون تا جان استوارت.

کریستیانورونالدو

رونالدو یکی از اولین سلبریتی‌هایی بود که نسبت به آنچه این روزها در غزه می‌گذرد واکنش نشان داده است، او از دولت اسرائیل خواسته است که به کشتن غیرنظامیان به‌بهانه مبارزه با حماس پایان دهد. رونالدو در صفحه رسمی خودش عکس‌هایی از کودکانی که در این درگیری آسیب دیده‌اند منتشر کرده است. این اولین‌بار نیست که رونالدو از غیرنظامیان فلسطینی حمایت می‌کند. سال ۲۰۱۲ او مبلغ ۱/۵ میلیون یورو به پروژه تامین بهداشت و آموزش کودکان غزه کمک مالی کرد. او همچنین با درآمدی که از محل حراج کفش طلایی از سوی باشگاه رئال‌مدرید به او اهدا شده بود به حمایت مالی از کودکان غزه پرداخت. در اکتبر ۲۰۱۳ در بازی

اما تامپسون یکی از معدود بازیگران سینماست که از سیاست و حاضرشدن در منازعات بین‌المللی و حضور در کمپین‌های حقوق‌بشر ایایی ندارد. او یکی از طرفداران مردم غزه است و یکی در محاصره جنجالی چندسال پیش غزه او از حامیان اصلی طرح «حمایت از شکست حصر غزه» بود. تامپسون یکی از برگزارکنندگان و شرکت‌کنندگان در تظاهرات اخیر صدرانفری بود که در شهر لندن در حمایت از مردم غزه و در اعتراض به کشتار غیرنظامیان برگزار شده است. تامپسون سال ۲۰۰۷ زمانی که اسرائیل ساخت